

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

ฉบับที่ ๔๐๒๖ (พ.ศ. ๒๕๕๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

พ.ศ. ๒๕๑๑

เรื่อง กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ไม้อย่างพาราแปรรูป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกประกาศกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมไม้อย่างพาราแปรรูป มาตรฐานเลขที่ มอก. 2423 - 2552 ไว้ ดังมีรายละเอียดต่อท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ชาญชัย ชัยรุ่งเรือง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ไม้ยางพาราแปรรูป

1. ขอบข่าย

- 1.1 มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้กำหนดคุณลักษณะของไม้ยางพาราแปรรูปที่ได้จากการแปรรูปซุงด้วยเครื่องจักร อบแห้งและ/หรือผ่านกรรมวิธีการรักษาเนื้อไม้ด้วยสารโบรอน
- 1.2 มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้ไม่ครอบคลุมถึงไม้แปรรูปสำหรับงานก่อสร้างทั่วไป มาตรฐานเลขที่ มอก.424

2. บทนิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้ให้เป็นไปตาม มอก.421 และดังต่อไปนี้

- 2.1 ไม้ยางพาราแปรรูป หมายถึง ไม้ยางพาราที่ผ่านการแปรรูปด้วยเครื่องจักร อบแห้งและ/หรือผ่านกรรมวิธีการรักษาเนื้อไม้

3. ประเภทและชั้นคุณภาพ

- 3.1 ไม้ยางพาราแปรรูป แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ
 - 3.1.1 ประเภท 1 ไม้ยางพาราแปรรูปที่อบแห้ง
 - 3.1.2 ประเภท 2 ไม้ยางพาราแปรรูปที่ผ่านกรรมวิธีการรักษาเนื้อไม้ด้วยสารโบรอนและอบแห้ง
- 3.2 ไม้ยางพาราแปรรูป แต่ละประเภทแบ่งเป็น 2 ชั้นคุณภาพ คือ
 - 3.2.1 ชั้นคุณภาพ A
 - 3.2.2 ชั้นคุณภาพ B

4. ขนาด

- 4.1 ขนาด ให้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างผู้ซื้อกับผู้ขาย โดยมีขนาดแนะนำ ดังนี้
 - 4.1.1 ความหนา : 12 มิลลิเมตร 16 มิลลิเมตร 19 มิลลิเมตร 22 มิลลิเมตร 25 มิลลิเมตร 32 มิลลิเมตร 38 มิลลิเมตร 50 มิลลิเมตร 63 มิลลิเมตร 75 มิลลิเมตร 88 มิลลิเมตร 100 มิลลิเมตร
 - 4.1.2 ความกว้าง : 22 มิลลิเมตร 25 มิลลิเมตร 38 มิลลิเมตร 50 มิลลิเมตร 63 มิลลิเมตร 75 มิลลิเมตร 88 มิลลิเมตร 100 มิลลิเมตร 125 มิลลิเมตร
 - 4.1.3 ความยาว : 1 000 มิลลิเมตร 1 100 มิลลิเมตร 1 200 มิลลิเมตร 1 250 มิลลิเมตร 1 300 มิลลิเมตร 1 500 มิลลิเมตร 2 000 มิลลิเมตร

4.2 ขนาดผิว

4.2.1 ความหนาและความกว้าง ให้มีขนาดผิวไม่น้อยกว่า 2 มิลลิเมตรและไม่เกิน 5 มิลลิเมตร

4.2.2 ความยาว ให้มีขนาดผิวไม่น้อยกว่า 30 มิลลิเมตร

การทดสอบให้ทำโดยการวัด ตามข้อ 9.2

5. คุณลักษณะที่ต้องการ

5.1 คุณลักษณะตามชั้นคุณภาพ

5.1.1 ชั้นคุณภาพ A

ไม้ยางพาราแปรรูปที่ตัดตำหนิออกแล้ว ต้องได้ไม้เกลี้ยง 1 แผ่น ยาวไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 ของความยาว
ไม้ยางพาราแปรรูปที่ระบุไว้ที่ฉลาก

5.1.2 ชั้นคุณภาพ B

ไม้ยางพาราแปรรูปที่ตัดตำหนิออกแล้ว ต้องมีสมบัติข้อใดข้อหนึ่ง ดังต่อไปนี้

5.1.2.1 ต้องได้ไม้เกลี้ยงแต่ละท่อนยาวไม่น้อยกว่า 300 มิลลิเมตร และไม้เกลี้ยงรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของความยาวไม้ยางพาราแปรรูป

5.1.2.2 ต้องได้ไม้เกลี้ยงท่อนยาวไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ของความยาวไม้ยางพาราแปรรูป
การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจและการวัด

5.2 การแปรรูป

ต้องแปรรูปให้ส่วนยาวของไม้ยางพาราแปรรูป ขนานกับความยาวของซุง ด้านทั้งสี่ด้านต้องเรียบเป็นแนวเส้นตรง
มีขนาดสม่ำเสมอทั้งตลอดความยาวและภาคตัดขวางหัวท้ายต้องเป็นรูปสี่เหลี่ยมมุมฉาก
การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

5.3 ปริมาณความชื้น

ไม้ยางพาราแปรรูปที่ผ่านการอบแห้งแล้ว ต้องมีปริมาณความชื้นไม่เกิน ร้อยละ 12
การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ 9.3

5.4 การรักษาเนื้อไม้ (เฉพาะประเภท 2)

5.4.1 ต้องผ่านกรรมวิธีรักษาเนื้อไม้

เมื่อทดสอบตามข้อ 9.4.1 ไม้ที่ผ่านกรรมวิธีรักษาเนื้อไม้แล้ว ต้องเปลี่ยนเป็นสีแดง

5.4.2 ปริมาณตัวยาแห้งที่เข้าไปในเนื้อไม้

คิดเป็นสมมูลกรดบอริก (Boric Acid Equivalent : BAE) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 0.2

การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ 9.4.2

6. การจัดเก็บ

6.1 หากมิได้มีการตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น ให้จัดเก็บไม้ยางพาราแปรรูปเป็นมัดไว้ในสถานที่ที่มีหลังคา และมี
อากาศถ่ายเทได้สะดวก

7. เครื่องหมายและฉลาก

7.1 การทำเครื่องหมายและฉลาก ให้เป็นไปตาม มอก.421

8. การชักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน

8.1 การชักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน ตามภาคผนวก ก.

9. การทดสอบ

9.1 ข้อเสนอแนะในการตรวจจำแนกชั้นคุณภาพไม้ยางพาราแปรรูป ให้เป็นไปตาม มอก.421

9.2 ขนาดและขนาดเพื่อ

9.2.1 เครื่องมือ

9.2.1.1 เครื่องวัดละเอียด 0.1 มิลลิเมตร

9.2.1.2 เครื่องวัดละเอียด 1 มิลลิเมตร

9.2.2 วิธีวัด

9.2.2.1 การวัดความหนาและความกว้าง

ให้ใช้เครื่องวัดตามข้อ 9.2.1.1 วัดความกว้างและความหนา มิติละ 3 แห่ง โดยวัดที่ปลายทั้ง 2 ระยะห่างจากปลายทั้ง 2 ข้างประมาณ 50 มิลลิเมตร และกึ่งกลางของแผ่นไม้ตัวอย่าง แล้วรายงานผลทุกค่า

9.2.2.2 การวัดความยาว

ให้ใช้เครื่องวัดตามข้อ 9.2.1.2 วัดความยาวของแผ่นไม้ตัวอย่างที่จุดที่สั้นที่สุด

9.3 ปริมาณความชื้น

การทดสอบหาปริมาณความชื้นของไม้ยางพาราแปรรูปให้ได้ 2 วิธี คือ วิธีอบแห้งและวิธีใช้มาตรความชื้น ในกรณีที่มีข้อโต้แย้งให้ใช้วิธีอบแห้ง

9.3.1 วิธีอบแห้ง

9.3.1.1 เครื่องมือ

(1) ตู้อบที่สามารถควบคุมอุณหภูมิให้คงที่ที่ (103 ± 2) องศาเซลเซียส

(2) เครื่องชั่งละเอียด 0.01 กรัม

(3) เดซิเคเตอร์

9.3.1.2 การเตรียมชิ้นทดสอบ

ตัดแผ่นไม้ตัวอย่างเป็นชิ้นทดสอบ โดยให้ตัดไม้ส่วนที่ปราศจากตำหนิใด ๆ ห่างจากปลายด้านใด ด้านหนึ่งไม่น้อยกว่า 300 มิลลิเมตร ให้มีความยาวตามเส้น 20 มิลลิเมตร ถึง 25 มิลลิเมตร ตลอดความกว้างของแผ่นไม้ตัวอย่าง

9.3.1.3 วิธีทดสอบ

- (1) ชั่งขึ้นทดสอบ เป็นมวลของขึ้นทดสอบก่อนอบ
- (2) อบขึ้นทดสอบในตู้อบที่อุณหภูมิ (103 ± 2) องศาเซลเซียส จนได้มวลคงที่ คือมวลของขึ้นทดสอบเมื่อชั่ง 2 ครั้ง ที่เวลาห่างกัน 6 ชั่วโมง ต้องไม่แตกต่างกันเกิน ร้อยละ 0.1 ของมวลของขึ้นทดสอบ
- (3) นำมาใส่ในเดซิกเคเตอร์ปล่อยให้เย็น
- (4) ชั่งขึ้นทดสอบ เป็นมวลของขึ้นทดสอบหลังอบแห้ง

9.3.1.4 วิธีคำนวณ

คำนวณหาค่าปริมาณความชื้นจากสูตร

$$\text{ปริมาณความชื้น ร้อยละ} = \frac{m_1 - m_2}{m_2} \times 100$$

เมื่อ m_1 คือ มวลของขึ้นทดสอบก่อนอบ เป็นกรัม

m_2 คือ มวลของขึ้นทดสอบหลังอบแห้ง เป็นกรัม

9.3.2 วิธีใช้มาตรฐานความชื้น

9.3.2.1 เครื่องมือ

มาตรฐานความชื้นที่ผ่านการสอบเทียบหรือผ่านการตรวจสอบให้ถูกต้องตรงกับเครื่องที่ได้สอบเทียบกับการหาปริมาณความชื้นด้วยวิธีอบแห้งแล้ว

9.3.2.2 วิธีทดสอบ

ปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้ผลิตเครื่องมือ และต้องคำนึงถึงสภาวะของแผ่นไม้ตัวอย่างที่เป็นอยู่ในขณะทำการทดสอบ เช่น ชะร่อน เป็นไม้ที่อบน้ำยา

9.4 การรักษาเนื้อไม้ (เฉพาะประเภท 2)

9.4.1 ต้องผ่านกรรมวิธีรักษาเนื้อไม้

9.4.1.1 การเตรียมสารละลายตัวอย่าง

- (1) สารละลายเคอร์คูมิน (curcumin solution)

(1.1) เติมกรดไฮโดรคลอริกเข้มข้น (ความหนาแน่นสัมพัทธ์ 1.18) 100 มิลลิลิตร ลงในเอทานอล 800 มิลลิลิตร และเจือจางด้วยเอทานอล จนมีปริมาตรเป็น 1 ลิตร

(1.2) ละลายเคอร์คูมิน 0.25 กรัม และกรดซาลิไซลิก 10 กรัม ในสารละลายตามข้อ (1.1) 100 มิลลิลิตร

9.4.1.2 การเตรียมขึ้นทดสอบ

ตัดแผ่นไม้ตัวอย่างเป็นขึ้นทดสอบ โดยให้ตัดไม้ส่วนที่ปราศจากตำหนิใดๆ ห่างจากปลายด้านใดด้านหนึ่งไม่น้อยกว่า 250 มิลลิเมตร แล้วตรวจพินิจ แผ่นไม้ตัวอย่างต้องไม่พบร่องรอยการทำลายของเชื้อราและรูเจาะของแมลง

9.4.1.3 วิธีทดสอบ

พ่นหรือทาสาละลายตามข้อ 9.4.1.1(1.2) ที่ภาคตัดขวางของชิ้นทดสอบ เนื้อไม้ที่บริเวณพื้นที่หนึ่งในเก้าส่วนของพื้นที่หน้าตัดของชิ้นทดสอบ ดังรูปที่ 1 จะต้องปรากฏเป็นสีแดง จึงจะถือว่ามีการรักษาเนื้อไม้แล้ว หากปรากฏเป็นสีเหลืองให้ถือว่ายังไม่มีการรักษาเนื้อไม้

9.4.2 ปริมาณตัวยาแห้งที่เข้าไปในเนื้อไม้

9.4.2.1 เครื่องมือ

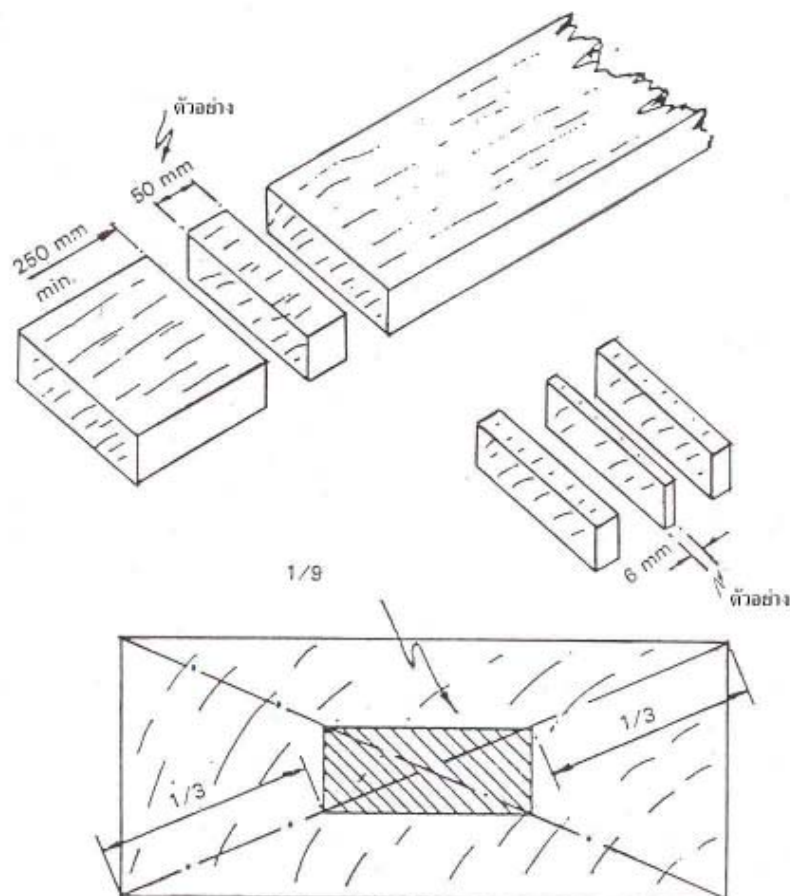
- (1) ซิลิกาครุชชีเบล ขนาด 30 ลูกบาศก์เซนติเมตร
- (2) เตาเผา ที่ควบคุมอุณหภูมิได้ ที่ 150 องศาเซลเซียส ถึง 650 องศาเซลเซียส
- (3) บิวเรตต์ ขนาด 50 มิลลิลิตร

9.4.2.2 สารเคมีและสารละลาย

- (1) สารละลายแบเรียมไฮดรอกไซด์ ร้อยละ 7.5 ในน้ำกลั่น
- (2) สารละลายกรดไฮโดรคลอริกความเข้มข้น 1:1
เจือจางกรดไฮโดรคลอริกเข้มข้น (ความหนาแน่นสัมพัทธ์ 1.18) ในน้ำกลั่นที่มีปริมาตรเท่ากัน
- (3) สารละลายกรดไฮโดรคลอริกความเข้มข้นเข้มข้น 1:40
เจือจางกรดไฮโดรคลอริกเข้มข้นในน้ำกลั่นที่มีปริมาตร 40 เท่า
- (4) สารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ ประมาณร้อยละ 10
ละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ ด้วยน้ำกลั่นประมาณ 10 เท่าโดยน้ำหนัก
- (5) สารละลายมาตรฐานโซเดียมไฮดรอกไซด์ 0.1 โมลต่อลูกบาศก์เดซิเมตร ที่ปราศจากคาร์บอนไดออกไซด์
- (6) แมนิทอล (manital , neutral)
- (7) สารละลายเมทิลเรดอินดิเคเตอร์ ร้อยละ 0.1 โดยน้ำหนักในเอทานอล
- (8) สารละลายฟีนอล์ฟทาลีนอินดิเคเตอร์ ร้อยละ 0.1 โดยน้ำหนักในสารละลายเอทานอล ร้อยละ 50 โดยน้ำหนัก

9.4.2.3 วิธีทดสอบ

- (1) ตัดแผ่นไม้ตัวอย่าง ที่ปราศจากตำหนิใด ๆ ห่างจากปลายด้านใดด้านหนึ่งไม่น้อยกว่า 250 มิลลิเมตร ให้ได้ความหนาประมาณ 50 มิลลิเมตร แล้วนำมาตัดเป็นชิ้นทดสอบ ให้ได้น้ำหนักประมาณ 10 กรัม หนาประมาณ 6 มิลลิเมตร โดยให้ชิ้นทดสอบอยู่ตรงกลางของแผ่นไม้ตัวอย่าง ดังรูปที่ 1 นำชิ้นทดสอบมาทำให้มีขนาดเล็กสามารถผ่านแรเงเบอร์ 16 ได้ จนได้มวลประมาณ 5 กรัม ใส่ลงในซิลิกาครุชชีเบล ตัวอย่างที่เหลือใช้สำหรับทดสอบหาค่าปริมาณความชื้น

หน่วยเป็นมิลลิเมตร

รูปที่ 1 การตัดตัวอย่างเป็นชิ้นทดสอบ
(ข้อ 9.4.2.3(1))

- (2) เติมน้ำละลายแบริมไฮดรอกไซด์ 15 มิลลิตร ลงในครุชีเบล ผสมให้เข้ากัน นำไปอบในตู้อบที่อุณหภูมิ 105 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2 ชั่วโมง แล้วนำไปเผาในเตาเผาที่อุณหภูมิเริ่มต้น 200 องศาเซลเซียส จนมีอุณหภูมิเป็น 600 องศาเซลเซียส โดยเผาที่อุณหภูมินี้เป็นเวลา 2 ชั่วโมง นำครุชีเบลออกจากเตาเผา ทิ้งไว้ให้เย็นที่อุณหภูมิห้อง หยดน้ำกลั่นลงไป 2 ถึง 3 หยด แล้วเติมน้ำละลายกรดไฮโดรคลอริกความเข้มข้น 1:1 ลงไปจนเพียงพอ ปิดด้วยแผ่นกระจก ทิ้งไว้ให้เย็น จากนั้นแยกแผ่นกระจกขึ้น แล้วค่อยๆ เลื่อนออกทางด้านข้าง ในขณะที่เดียวกันให้ใช้น้ำกลั่นจำนวนเล็กน้อยล้างแผ่นกระจก โดยให้น้ำกลั่นที่ล้างไหลลงในครุชีเบล
- (3) ล้างสารที่ค้างอยู่บนครุชีเบลแล้วกรองด้วยกระดาษกรองวัดต์แมน เบอร์ 4 ขนาด 90 มิลลิเมตร ใส่สารละลายที่กรองได้ลงในขวดแก้วรูปกรวย ขนาด 250 มิลลิตร ล้างครุชีเบลด้วยสารละลายกรดไฮโดรคลอริกความเข้มข้น 1:1 และน้ำร้อน ตามลำดับ ล้างสารที่ค้างบนกระดาษอีก 3 ครั้ง ด้วยน้ำร้อน
- (4) ถ้ามีข้อปัญหาเกี่ยวกับสารที่ค้างบนกระดาษกรองหรือในครุชีเบล ให้ทดสอบซ้ำตามข้อ 9.4.2.3(2) และข้อ 9.4.2.3 (3)

- (5) สารละลายที่กรองทั้งหมด ต้องมี ปริมาตร 60 มิลลิลิตร ถึง 100 มิลลิลิตร แล้วเติมสารละลายเมทิลเรดอินดิเคเตอร์ ลงไป 3 หยด ทำให้เป็นกลางด้วย สารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ ร้อยละ 10 เติมสารละลายกรดไฮโดรคลอริกความเข้มข้น 1:40 2 ถึง 3 หยด ให้มากเกินพอ ปิดขวดแก้วด้วยกระจกแก้ว ปลอยทิ้งไว้ให้เดือดเป็นเวลา 2 นาที เพื่อไล่คาร์บอนไดออกไซด์ทิ้งให้เย็นที่อุณหภูมิห้อง และทำให้เป็นกลางด้วยสารละลายมาตรฐานโซเดียมไฮดรอกไซด์ โดยใช้บิวเรตต์
- (6) เติมแมนิทอล (ประมาณ 1 กรัมต่อสารละลายตัวอย่าง 10 มิลลิลิตร) แล้วหยดสารละลายฟีนอล์ฟทาลีนอินดิเคเตอร์ จำนวน 10 หยด นำไปไทเทรตด้วยสารละลายมาตรฐานโซเดียมไฮดรอกไซด์ จนถึงจุดยุติได้สารละลายตัวอย่างเป็นสีชมพู บันทึกปริมาตรของสารละลายมาตรฐานโซเดียมไฮดรอกไซด์ ที่ใช้ในการไทเทรตไว้ เป็นมิลลิลิตร (V_1)
- (7) ทำแปลงก็เปรียบเทียบเช่นเดียวกับตัวอย่าง บันทึกปริมาตรของสารละลายมาตรฐานโซเดียมไฮดรอกไซด์ ที่ใช้ในการไทเทรตไว้ เป็นมิลลิลิตร (V_2)
- (8) หลังจากหักค่าแปลงก็ออกแล้ว บันทึกปริมาตรของสารละลายมาตรฐานโซเดียมไฮดรอกไซด์ ที่ใช้ในการไทเทรตไว้ เป็น $V = V_1 - V_2$ เป็น มิลลิลิตร
- (9) คำนวณค่าปริมาณความชื้น หลังจากชุด หรืออบเป็นผง โดยวิธีดังนี้
 - (9.1) ชั่งขึ้นทดสอบ ประมาณ 5 กรัม เป็นมวลของขึ้นทดสอบก่อนอบ (m_1)
 - (9.2) อบในตู้อบที่อุณหภูมิ 103 องศาเซลเซียส ± 2 องศาเซลเซียส เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 24 ชั่วโมง จนมวลคงที่
 - (9.3) ชั่งขึ้นทดสอบอีกครั้ง เป็นมวลของขึ้นทดสอบหลังการอบแห้ง (m_2)

9.4.2.4 การคำนวณ

คำนวณหาค่า สมมูลกรดบอริก ได้จากสูตร

$$\text{สมมูลกรดบอริก ร้อยละ} = (m_1/m_2) \frac{V \times c \times 6.184}{m}$$

เมื่อ c คือ ความเข้มข้นของสารละลายมาตรฐานโซเดียมไฮดรอกไซด์ เป็นโมลต่อลูกบาศก์เดซิเมตร

m คือ มวลของไม้ที่ชั่งเมื่อแห้งในอากาศ เป็นกรัม

ภาคผนวก ก.

การชักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน

(ข้อ 8.1)

- ก.1 รุ่น ในที่นี้ หมายถึง ไม้ยางพาราแปรรูป ประเภทและชั้นคุณภาพเดียวกัน ขนาดเดียวกัน แปรรูปด้วยกรรมวิธีเดียวกัน ที่ทำหรือส่งมอบหรือซื้อขายในระยะเวลาเดียวกัน
- ก.2 การชักตัวอย่างและการยอมรับ ให้เป็นไปตามแผนการชักตัวอย่างที่กำหนดต่อไปนี้ หรืออาจใช้แผนการชักตัวอย่างอื่นที่เทียบเท่ากันทางวิชาการกับแผนที่กำหนดไว้
- ก.2.1 การชักตัวอย่างสำหรับการทดสอบขนาด คุณลักษณะตามชั้นคุณภาพ การแปรรูป และปริมาณความชื้น ให้ชักตัวอย่างโดยวิธีสุ่มจากรุ่นเดียวกัน ตามจำนวนที่กำหนดในตารางที่ ก.1 ตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ 4. ข้อ 5.1 ข้อ 5.2 และข้อ 5.3 ทุกข้อ จึงจะถือว่าไม้ยางพาราแปรรูปรุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

ตารางที่ ก.1 แผนการชักตัวอย่างสำหรับการทดสอบขนาด
คุณลักษณะตามชั้นคุณภาพ การแปรรูป และปริมาณความชื้น
(ข้อ ก.2.1)

ขนาดรุ่น แผ่น	ขนาดตัวอย่าง แผ่น	เลขจำนวนที่ยอมรับ
ไม่เกิน 1 200	5	0
1 201 ถึง 35 000	8	1
35 001 ขึ้นไป	13	2

- ก.2.2 การชักตัวอย่างสำหรับการทดสอบการรักษาเนื้อไม้ (เฉพาะประเภท 2)
ให้ชักตัวอย่างโดยวิธีสุ่มจากรุ่นเดียวกัน จำนวน 1 แผ่น สุ่ม 2 แผ่น ตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ 5.4
จึงจะถือว่าไม้ยางพาราแปรรูปรุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
- ก.3 เกณฑ์ตัดสิน
ตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ก.2.1 และ ข้อ ก.2.2 ทุกข้อ จึงจะถือว่าไม้ยางพาราแปรรูปรุ่นนั้นเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้